

Theses juridicae inaugurales

<https://hdl.handle.net/1874/322636>

THESES JURIDICAE INAUGURALES.

коими и гомини
и сорочи и птичи
и звери и речные

и сущи и земли
и небеса и земли

и земли и небеса
и земли и небеса
и земли и небеса

и земли и небеса
и земли и небеса
и земли и небеса

и земли и небеса
и земли и небеса
и земли и небеса

и земли и небеса
и земли и небеса
и земли и небеса

и земли и небеса
и земли и небеса
и земли и небеса

THESES JURIDICAE INAUGURALES

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

PETRI JOHANNIS ISAÄCI DE FREMERIJ,

MATH. MAG. PHIL. NAT., MED. ET ART. OBST. DOCT. ET PROF.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS JURIDICAE DECRETO,

PRO GRADU DOCTORATUS

SUMMISQUE IN

JURE ROMANO AC HODIERNO HONORIBUS ET PRIVILEGIIS,

IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA,

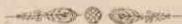
RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

EVERTIUS JANUS EEKHOUT,

Zwollanus.

A. D. XXI. M. Decembris, anni MDCCXLVIII, hora II.

TRAJECTI AD RHENUM,

APUD L. E. BOSCH ET FILIUM, TYPOGR.

MDCCXLVIII.

Atque iv obam angustiorum numerorum minus ibant tunc
Anagorae

II

non oratio mortali felice mentis operi mentis summa

T H E S E S.

I.

Emtor fundi contra colonum interdictum unde vi insti-
tuere nequit.

II.

Pater filiam, quae dotem amisit, iterum dotare non
cogitur.

III.

Sub conditione resolutiva, heres institui nequit.

IV.

Filiusfamilias minor, qui pecuniam jussu patris mutuam accepit, in integrum restitui potest.

V.

In contractu innominato poenitentiae locus est.

VI.

Prodigus sine consensu curatoris divortium petere potest.

VII.

Minus probandum, quod cuilibet licet rem suam apud judicem cantonalem defendere sine procuratoris auxilio.

VIII.

Art. 1950 C. C. spectat illos, qui tempore, quo testimonium dicendum est, famuli sunt rei.

IX.

Ab libitum praenomina in tabulis status civilis inscribi possunt, ex art. 31 C. C.

X.

Praescriptione extinctiva etiam ille uti potest qui rem precario vel per vim possidet, nec obstant art. 1993 et 1996 C. C.

XI.

Polizza in contractu de avertendo periculo sive assecuratione per endossamentum secundum art. 134 C. M. transferri potest.

XII.

Socii sibi invicem opponere nequeunt, instrumentum secundum art. 22 C. M. factum non esse.

XIII.

Praesumtio ex art. 164 C. M. etiam prodest trassanti.

XIV.

Mercator per codices suos probare potest, licet non adsit codex diarius.

XV.

Assecuratio origine non est Romana nec Batava.

XVI.

Probandum est, quod pecunia aequa ac ceterae res de jactu teneatur.

XVII.

Jure nostro non licet epistolas aperire, delicta probandi causa, nisi in domo rei inventas.

XVIII.

Civitatis est, curare ne cuvis imperito liberi instituendi tradantur, tum ne omni institutione maneant destituti.

XIX.

Peregrinus, ex principiis juris publici universalis, qui peregre delicta commisit, hic puniendus non est.

XX.

Praescriptio poenae minus probanda videtur.

XXI.

Non sufficit judici persuasum esse reum revera crimen perpetrasse, sed insuper requiritur, ut hoc legitimo modo ei persuasum sit, cuius placiti efficacitas fere tollitur per art. 442—444 C. Q. Crim.

1800s